

## VÄNSKOLOR



SAKs vänskolearbete stöds med bidrag från Europeiska kommissionen.

# Vänskolor kopplades upp

## Sverige, England och Afghanistan möttes via länk

Den 27 november hölls världens antagligen första videokonferens mellan i Sverige, England och Afghanistan. Denna historiska händelse var en del av vänskolekonferensen där 45 lärare och elever från hela landet deltog. Dessutom fanns 13 deltagare från England och sex kolleger från Afghanistan med via länk.

TEXT: MARLÉNE HUGOSSON

BILD: FREDRIK LARSSON

På förmiddagen hölls föreläsningar och diskussioner om läget i Afghanistan med fokus på barn och utbildning. Eftermiddagen fortsatte med att Globala skolan höll en workshop för lärare i Helenaskolan i Skövdes lokaler, medan eleverna gick vidare till Skövde högskola för att med hjälp av deras utrustning koppla upp sig mot Kabul, Afghanistan, Scholing Technical College och Ridings High School i England. In i sista stund var vi osäkra på om tekniken skulle fungera. En videolänk till Afghanistan är osäker. Dessutom skulle de två engelska skolorna delta växelvis och allt skulle koordineras från Skövde.

Detta kan låta nog så spännande ur vårt svenska perspektiv. Då kan man försöka sätta sig in i hur det måste ha varit för de afghanska barn och ungdomar som deltog. Två elever från varje provins där SAK har vänskolor bjöds in, även hörselskadade elever från två skolor för funktionshindrade, med vänskola i Sverige och England. Samtliga SAKs skolor i Afghanistan ligger på landsbygden, i avlägsna och svårtillgängliga byar där det ofta inte finns elektricitet. De flesta av deltagarna hade aldrig varit i Kabul förut så det var ett stort äventyr för dem. Med dem reste även föräldrar eller lärare.



Skolungdomar från Sverige och England i samtal med elever från vänskolorna i Afghanistan.

Så var då tiden inne och plötsligt så satt de där och kunde prata med och se varandra "live". Världen krympte med ens dramatiskt. För att alla skulle få plats i de små rummen diskuterade vi i omgångar och hade förberedda frågor för att allt skulle flyta på. De afghanska barnen pratade inte engelska och tolkades därför av min afghanska kollega Bahaduri. De svenska och engelska barnen ställde frågor som: Vad gör ni på er fritid? När tror ni att ni kommer gifta er och hur många barn vill ni ha? Hur påverkas ni av säkerhetssituationen i Afghanistan? och de afghanska barnen ställde frågor som: Har ni stolar att sitta på i er skola? Har ni rent vatten? Händer det att bomber detonerar i era städer?

### Kul avslutning

På grund av de många deltagarna, språket och tekniken var samtalen inte så fria och spontana som man kanske kunde önska men bara det att faktiskt samtala med varandra uppskattades mycket.

Så, mot slutet på eftermiddagen när flera av deltagarna lämnat



Fyrdelad tv-skärm mellan Afghanistan, England och Sverige.

konferensen lossnade diskussionen i en grupp med två afghanska flickor och två svenska. Då kunde de diskutera om framtid och drömmar utan de förberedda frågorna och med ens krympte världen ytterligare ett snäpp och det kändes som om tjejerna satt runt samma bord och utforskade varandras världar. Tyvärr var tiden alldeles för knapp men vi gör om det nästa år på vänskolekonferensen som då kommer att hållas i England. ■

Marléne Hugosson är projektledare för SAKs vänskoleprojekt och jobbar på SAKs kontor i Stockholm.

